

Skrifterna är för närvarande inte tillgängliga online, om du är intresserad av dem, kontakta mattias.almf@telia.com.

Ett exempel nedan :

Klippkanten

Hon gick mot avsatsen. Hon hade ingenting att leva för längre. Hon skulle avsluta sitt liv. Det skulle inte göra ont. Hon skulle slippa känna mer. Hon skulle slippa vara medveten om hur hennes kropp led. Hur hennes själ mådde dåligt. Det skulle gå snabbt. Det skulle inte göra ont. Sen kanske hon skulle komma till himlen, eller till helvetet. Det visste hon inte, men hon hade försökt att leva ett hederligt liv så hon hoppades att hon skulle komma till himmelen. Om det nu fanns något liv efter döden. Det visste hon inte. Men det skulle i varje fall inte vara så här.

Hon stod nu vid kanten. Nedanför kunde hon höra vattnet dåna när det slog mot klipporna. Det blåste en kall vind. Bakom henne låg den långa grästäckta heden där vinden härjade. Hon fick lov att stå bredbent för att hålla balansen på grund av vinden där hon stod på klippkanten.

Varför tvekade hon. Hon kände paniken öka. Panikkänslan av att hon kanske inte skulle våga. Inte ens detta skulle hon lyckas med. Hon skulle tvingas att leva med sig själv i fortsättningen. Paniken var så stark att hon inte upplevde något annat än det fasansfulla nuet. Insikten av att hon inte skulle våga lämna denna värld var hemsk. Hon steg tillbaka från kanten och började gå hem åt. Hon kände sig frusen inifrån och ut där hon gick på heden. Känslorna hade lämnat henne. Allt var bara som en stor apati som växte som en cancersvulst i henne. Hon kände inte längre vad det var hon hade känt. Hon mindes inte längre vad det var hon hade känt. Det var bara som ett svart hål i hennes inre värld, där hon gick fram på heden.

Plötsligt såg hon upp mot horisonten. Där lyste kväll solen genom den blåa skymningen med ett blålila sken. Plötsligt började hon känna en ny styrka spira inom henne, från synen av den blåa skymningen. Hon kände modet och friskheten komma över henne. Hon vände sig om och började springa ut mot klippkanten igen. Hennes ögon var fyllda av tårar men hennes ansiktsuttryck var lyckligt när hon sprang ut över klippkanten och föll i den stormande havsluften ner mot grusstranden långt nedanför.
